

**NOSITELÉ
ZLATÉHO ODZNAKU
J. K. TYLA
2012**

Karel Bříza

narozen 1948

DS J. N. Štěpánek Chrudim

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1979 - Jak bylo čertům v pekle zima,
role: Učitel

1980 - Kašpárkovy čertoviny, role: Honza

1986 - Generálka, role: Gourgod

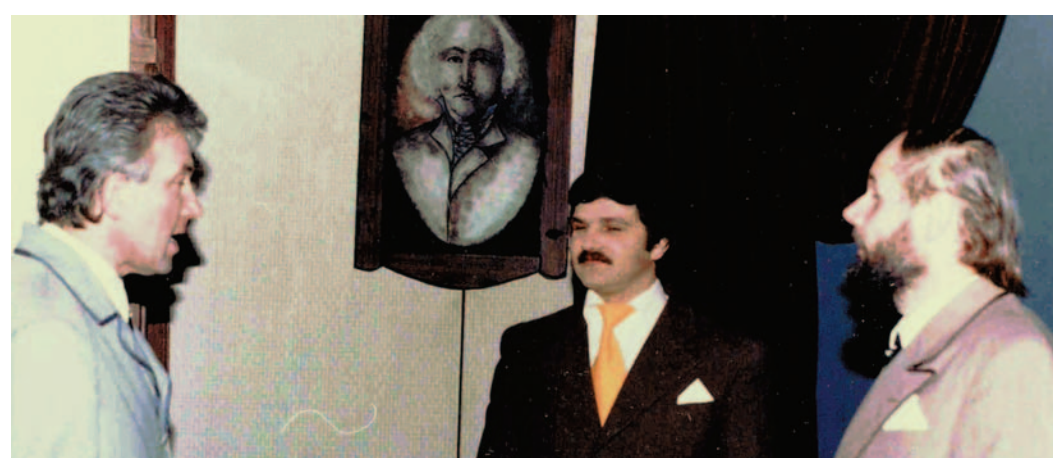
1986 - Gaudeamus igitur, role: Profesor

1987 - Kofáta se topívají, role: Vadlejch

1994 - Kráska a zvíře, role: Otec

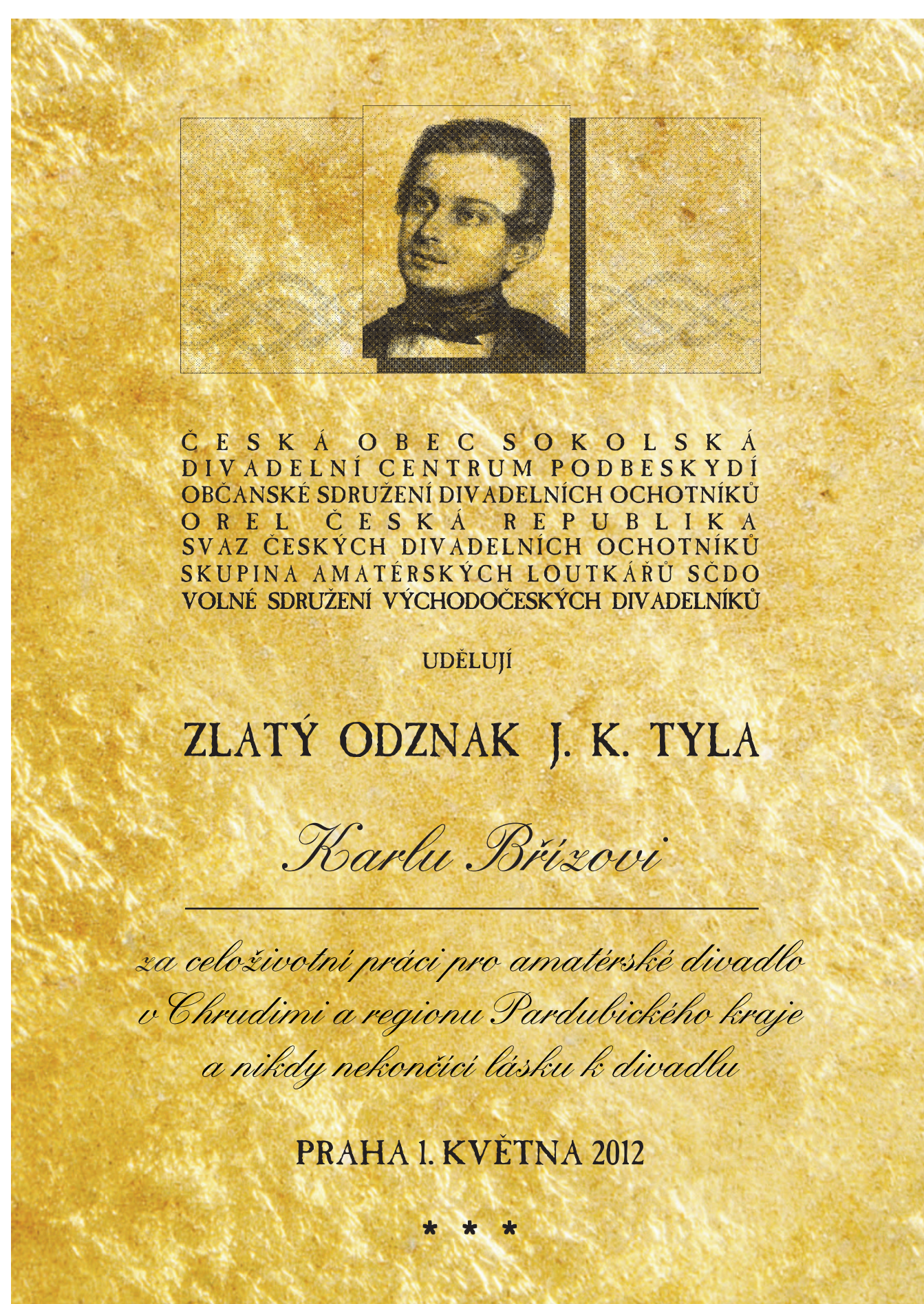
1988 - Opory společnosti, role: Rummel

2006 - Dívčí válka, role: Přemysl

2009 - Kulhavý mezek, role: Vambra

Loutky v devíti letech, „velké“ divadlo od dvanácti let s pauzou na studia a vojnu - to je Karel Bříza, herec malých i větších rolí v pohádkách i v hrách pro dospělé, hlavně v komediích, ale i vážnějších kusech.

Skoro pro všechny inscenace chrudimských ochotníků vybírá a stříhá muziku, pomáhá při výrobě kulís, před vynálezem digitální fotografie se staral o fotodokumentaci představení, nyní z představení pořizuje videonahrávky.

Po režisérském kursu absolvoval též režijní a dramaturgické pokusy, které v poslední době už převažují nad hraním.

Není sběratelem cen, i když na pár z nich je hrdý - např. ocenění za výběr písniček V+W v Rajském ostrově, cena za nejlepší ženský výkon v jím režírovaném monodramatu Před půlnocí, a tak by bylo možné pokračovat.

Je představitelem amatérského divadla ve všech jeho podobách a složkách a je mu plně oddaný.

Zina Hošková

narozena 1962

DS Dráček Brno

Navrhly: Svaz českých divadelních ochotníků a SAL SČDO

1994 - Plavba kolem světa, role: Kapitán Rybicka

1996 - Strašidla na hradě Kvočniku, role: Vendulka

1999 - Čert a Káča, role: čert Kleofáš

2007 - Čert a Káča, role: Marjánka

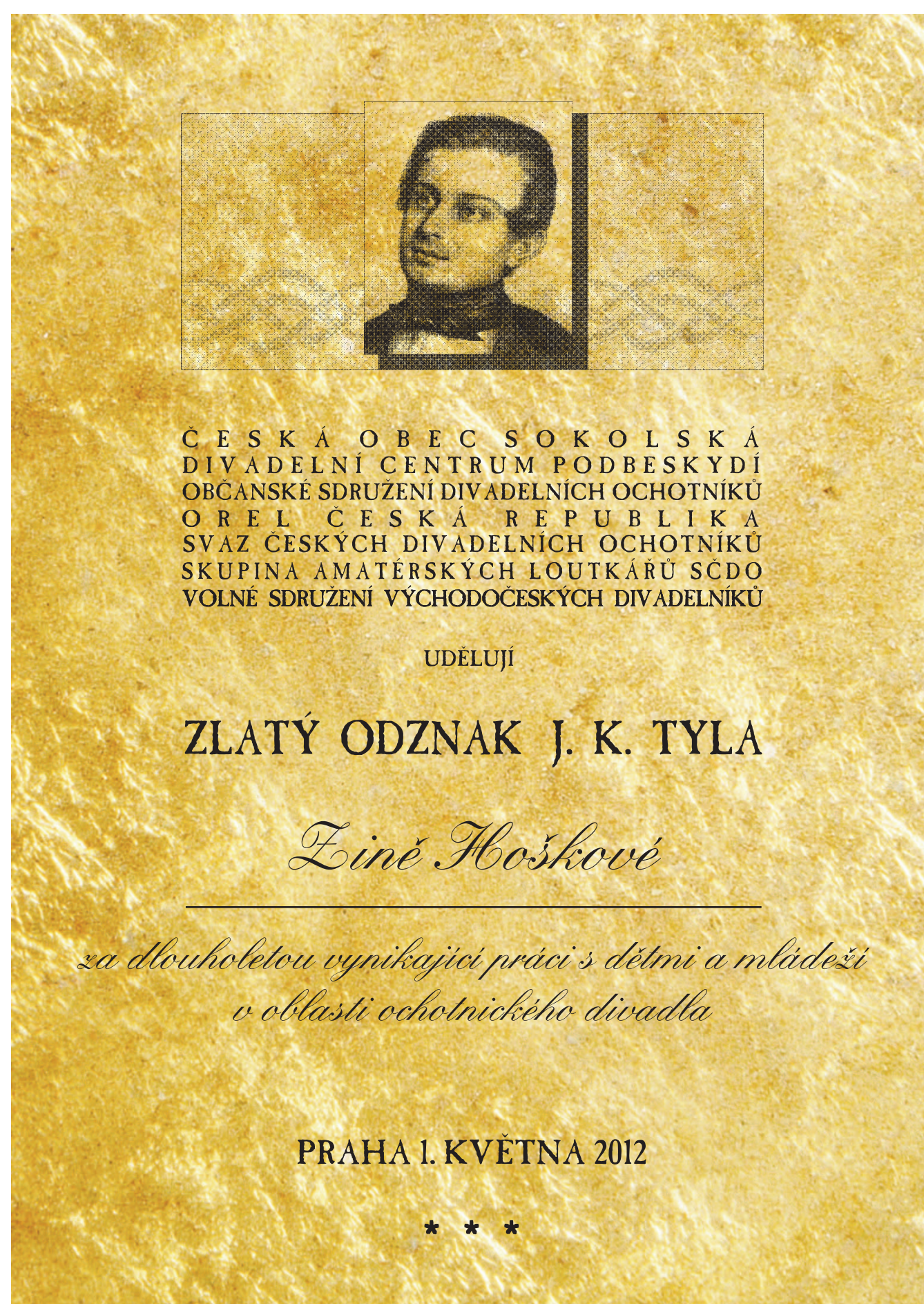
2008 - Mušketýři ze Zelnáku, role: Královna

2010 - O Jančkově a Cecilce, role: Věla Rozárka

2012 - Kouzelná chůva Kristiána

Mgr. Zina Hošková se již od svého mládí věnovala divadlu. Ve škole pracovala s pionýrským oddílem Šipka se zaměřením "mladý divadelník". V roce 1984 nastoupila jako učitelka na ZŠ v Plané u Mariánských Lázní, kde vedla dramatický kroužek.

S ním nastudovala několik pásem a autorskou pohádku Čertův švagr. Po přestěhování do Zbirohu v roce 1992 nastoupila zde jako učitelka ZŠ a současně vedla dramatický odbor na ZUŠ. Také se jí podařilo obnovit činnost tamějšího amatérského divadla, kde se autorsky i režijně podílela na představeních Čert a Káča, Vodnická panenka aj.

Roku 1996 se s manželem přestěhovala do Brna, kde začala učit na ZŠ Jana Babáka a tam také učit dramatickou výchovu a vést dramatický kroužek.

Pravidelně připravuje děti na soutěž monologů a dialogů Kandrdásek a každý rok s dětmi připravuje divadelní představení pro MŠ a rodiče (Čert a Káča, Za zvířátky do pohádky, Popelka a další).

Od roku 1997 je členkou Divadla Dráček, kde hraje a také se autorsky podílí na několika pohádkách. Se souborem se účastní přehlídek ve Žďáru nad Sázavou, kde získala několik ocenění (2003 diplom za roli Písklete, 2004 cena dětského diváka za roli princezny Meruňky, 2006 cena za herecký výkon v inscenaci Jak Kašpárek naučil čerty zpívat).

V roce 2007 jí byl udělen Zlatý odznak SČDO za obětavou a vzornou práci ve prospěch svazu. Od poslední oblastní konference SČDO v roce 2009 je aktivní členkou předsednictva oblasti Jižní Morava. Stále se velmi aktivně věnuje práci s dětmi a mládeží.

Udělení Zlatého odznaku J. K. Tyla jí bylo navrženo také s ohledem na životní jubileum 50 let.

Jaromír Kejzlar

narozen 1945

DS Domu kultury Krupka

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

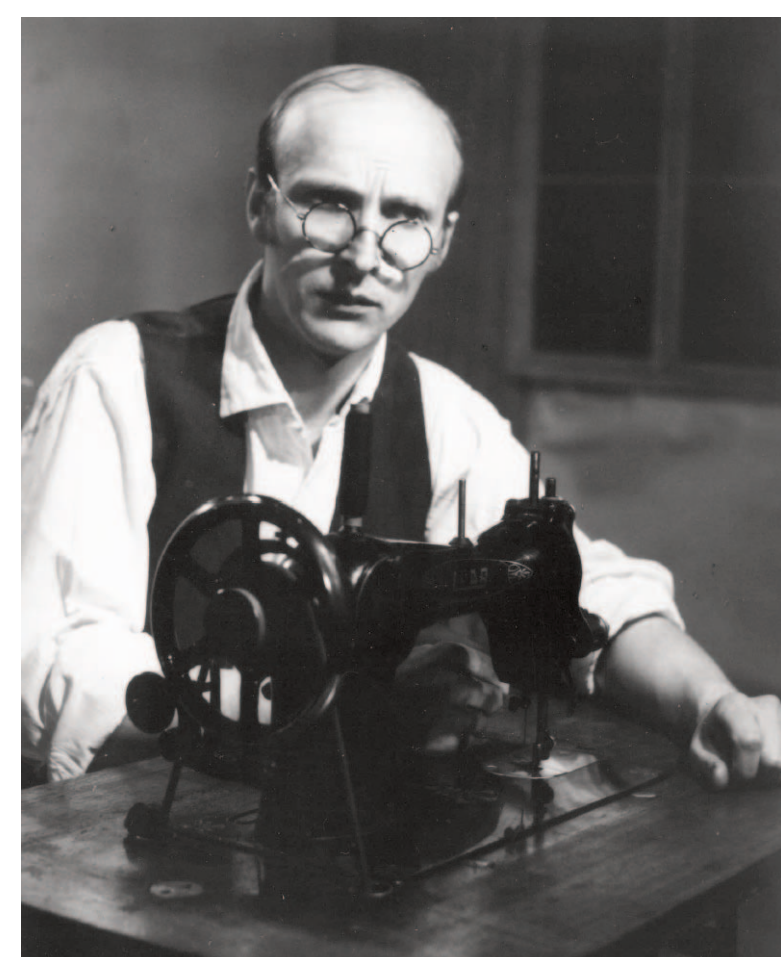
1951 - Vojnarka, role: Honzíček (s rodiči)

1962 - Golem, role: Scotta

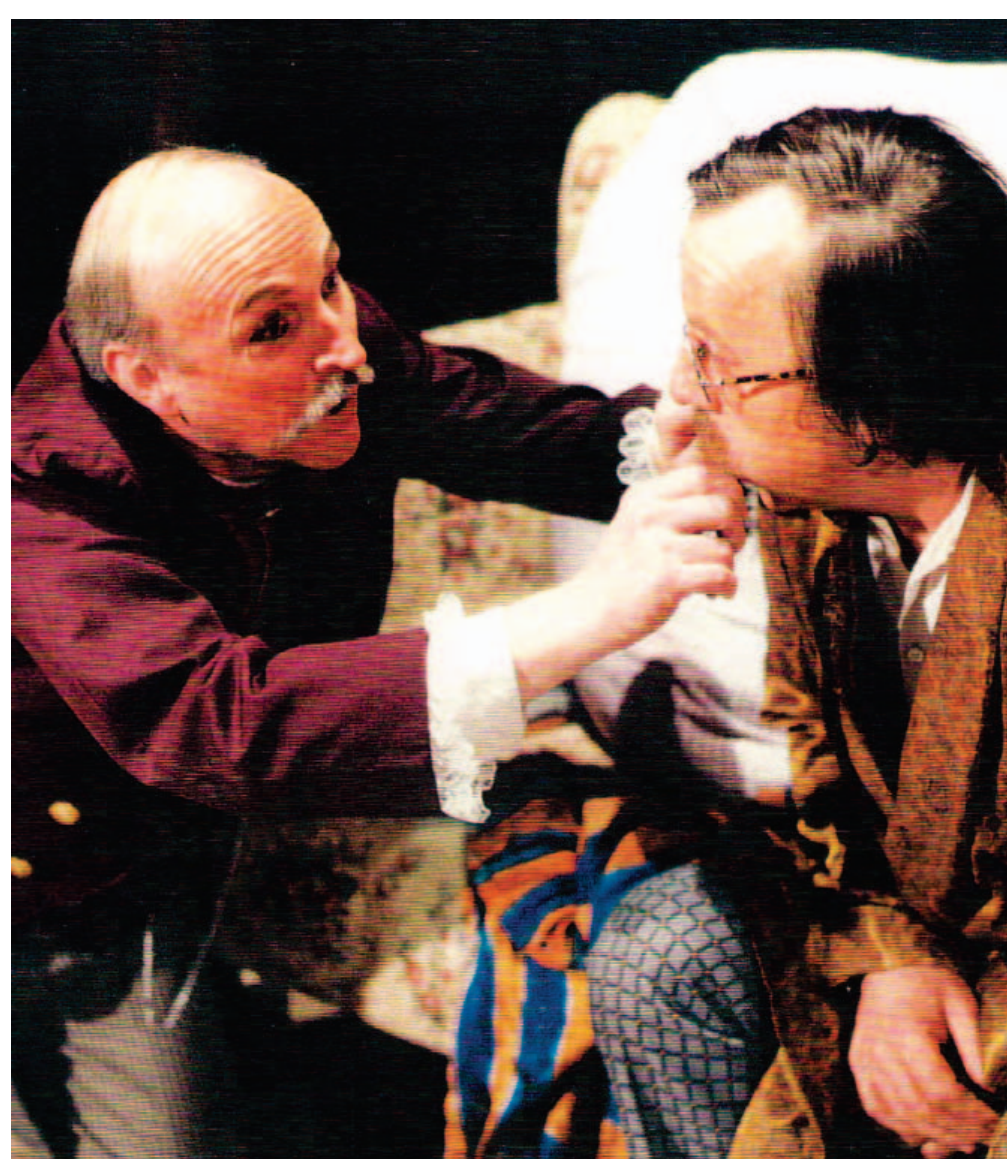
1969 - Študáci a kantoři, role: Boukal

1974 - Romeo, Julie a tma, role: Otec

1980 - Hra na Otóna, role: Oberleutnant Kreutzer

1999 - Ženitba, role: Kočkarev

2010 - Odcházení, role: Hanuš

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBCANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
O R E L Č E S K Á R E P U B L I K A
S V A Z Č E S K Ý C H D I V A D E L N Í C H O C H O T N Í K Ů
S K U P I N A A M A T E R S K Ý C H L O U T K Á R Ů S Č D O
V O L N Ě S D R U Ž E N Í V Ý C H O D O Č E S K Ý C H D I V A D E L N Í K Ů

U D Ě L U J Í

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Jaromíru Kejzlarovi

*za celoživotní přínos
českému amatérskému divadlu*

PRAHA I. KVĚTNA 2012

JUDr. Jaromír Kejzlar se narodil 28. 5. 1945 v Kutné Hoře, rodina se však brzy přestěhovala do Krupky - Unčína. Oba rodiče působili v místním ochotnickém souboru jako herci, otec později i jako režisér. Na jevišti se brzy ocitl i Jaromír, nejprve v Jiráskově Vojnarce a pak už následovala řada dětských rolí v pohádkách. První dospělou rolí byl v jeho sedmácti letech alchymista Scotta ve hře V+W Golem. Dále účinkoval v hrách Mirandolina (Goldoni), Študáci a kantoři (Žák), Lucerna (Jirásek) a Třírohý klobouk (Klicpera). V Molierově hře Scapinova šibalství se už dočkal role titulní. V 70. letech s příchodem režisérky Jany Urbanové se Jaromír Kejzlar začal věnovat i přednesu poezie. Účinkoval v řadě poetických pásem, z nichž nejúspěšnější byly Zpěvy sladké Francie, kde působil i jako zpěvák a kytarista. V pásmu Pokolení před Petrem vystoupil i na národní přehlídce Wolkerův Prostějov.

V Divadelním souboru Domu kultury Krupka, jehož je téměř 40 let předsedou, sebral řadu významných rolí ve hrách Romeo, Julie a tma (Otčenášek), Zapomeňte na Hérostrata (Gorin), Mladý muž a bílá velryba (Páral), Cesta Karla IV. do Francie a zpět (Šotola), Bouře (Ostrovský), Hra na Otona (Jílek), Námluvy (Čechov), Ženitba (Gogol), Kde kukačka hnízdo má (Wassermann), August August, august (Kohout). Současně od roku 1986 účinkoval i v děčínských souborech ZK Boletice, DS Březiny a Karel Čapek Děčín, kde účinkoval v řadě inscenací zejména pod vedením nezapomenutelného Josefa Doležala.

Na JH 2004 se představil v zahajovacím představení Hadrián z Římsů V. K. Klicpery, kterou uvedlo seskupení PŘINESLIH - Příležitostné nezávislé sdružení liboherců (režie Fr. Kláška, herci z celé ČR).

Dnes Jaromír Kejzlar účinkuje v Krupce ve hře V. Havla Odcházení a v souboru Čapek Děčín pod vedením Karly Vázlerové v Kapesních záhadách K. Čapka.

Od r. 1975 pracuje ve Svazu českých divadelních ochotníků, rok nato již jako okresní funkcionář a po deseti letech v celostátních orgánech. V současné době je místopředsedou Oblastního výboru České středohoří a členem sekretariátu SČDO. Dále je vedoucím Klubu režisérů, který každoročně pořádá semináře na Jiráskově Hronově a Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém nad Jizerou. Řadu let působí též jako porotce na přehlídkách v Sadské, Josefově Dole a dalších. Zejména ale zůstává věrný jevišti, na němž ztvárnil přes třicet divadelních postav.

Svatopluk Kouřil

narozen 1952

DS Dráček Brno

Navrhly: Svaz českých divadelních ochotníků a SAL SČDO

1984 - Šípková Růženka, role: Král

1986 - Strašidelný mlýn, role: Vysloužilý voják

2007 - Čert a Káča, role: Lucifer

2008 - Pohádkový Mlejnek, Žďár nad Sázavou, společné foto Divadla Dráček s porotou a starostou Žďáru nad Sázavou

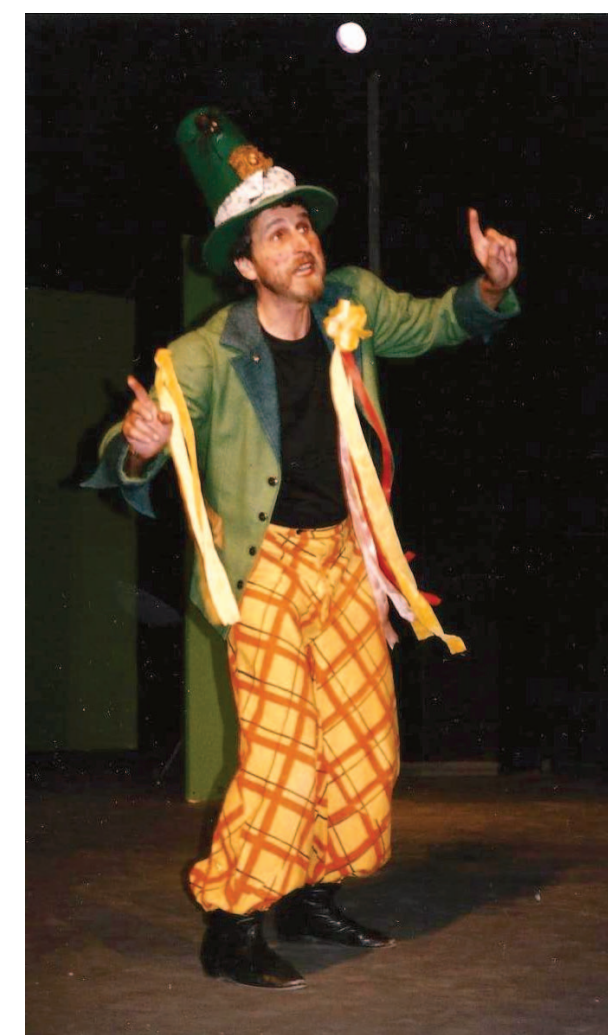
2010 - Pohádka o Janíčkovi a Cecilce, role: Čaroděj

2011 - Čert a Káča, role: Lucifer

1990 - Čertovská pohádka, role: Čert Mulisák

1992 - Pohádka z lesa, role: Herbián

2012 - Jak Kašpárek naučil čerty zpívat, režie, společné foto Divadla Dráček, Rožnov pod Radhoštěm

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
OREL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
SKUPINA AMATERSKÝCH LOUTKÁŘŮ SČDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDĚLUJÍ

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Svatopluku Kouřilovi

*za dlouholetý přínos české dramatické tvorby
pro děti a další významné působení
v ochotnickém divadle*

PRAHA 1. KVĚTNA 2012

Svatopluk Kouřil je od roku 2008 členem Svazu českých divadelních ochotníků a na oblastní konferenci svazu roku 2009 byl zvolen předsedou oblastní organizace Jižní Morava.

V roce 1984 založil v Brně Divadlo Dráček, které se věnuje výhradně tvorbě pro děti. S ním odehrál stovky představení po celé republice. Dodnes je jeho principálem, režisérem i hercem. Je také autorem desítky původních divadelních her a dramatizací. Se souborem se podvkrát zúčastnil celostátní přehlídky divadla "Dospělí dětem" Popelka Rakovník.

Od roku 1985 byl členem divadelní sekce, která organizovala přehlídky v Bechyni. Aktivně spolupracuje na organizaci divadelních přehlídek v Brně, Hodoníně, Žďáru nad Sázavou a Boleradicích (monology a dialogy, činoherní a hudební divadlo, studentské divadlo, divadlo pro děti i venkovské divadlo), ať už jako porotce či organizátor.

Na přehlídkách a dalších festivalech obdržel mnohá ocenění za herecké výkony, autorskou tvorbu, práci s dětmi a pro děti.

Aktivně pracuje ve Svazu českých divadelních ochotníků - předsednictvo oblasti Jižní Morava.

Udělení Zlatého odznaku J. K. Tyla mu bylo navrženo také s ohledem na životní jubileum 60 let.

Jiřina Mejzlíková

narozena 1934

Divadlo Exil Pardubice

Navrhlo: Volné sdružení divadelních ochotníků

1954 - Chudák manžel, role: Manželka

1955 - Dobrou noc, Patricie, role: Patricie

1998 - Hra o jablko, role: Hera

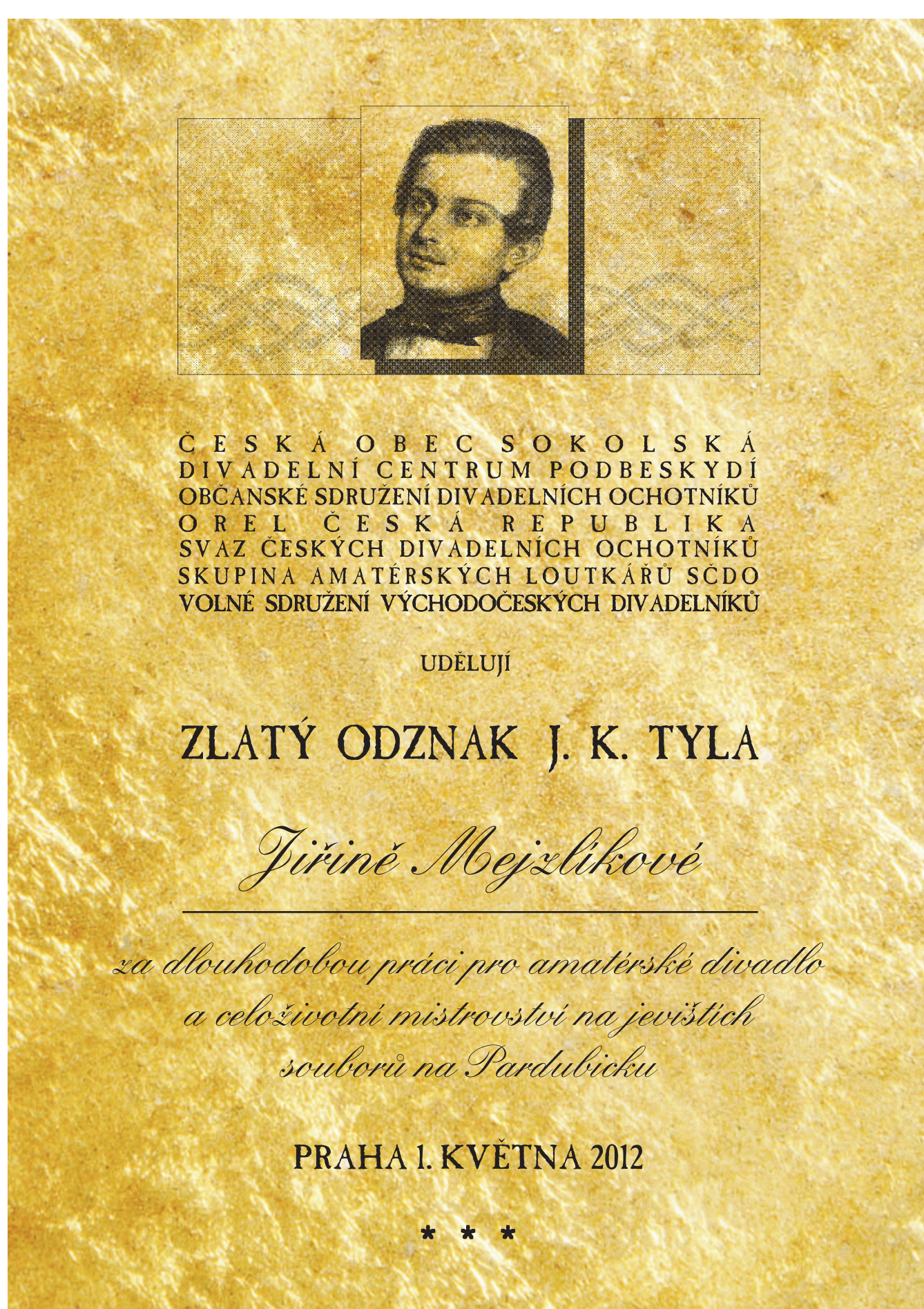
2005 - Někdo zvoní, role: Tchýně

1987 - Commedia finita, role: Společnice

2009 - Manžel pro Opalu, role: Opala

Jiřina Mejzlíková začala s divadlem už jako jedenáctiletá školačka v přeloučské Záložně. Po skončení zdravotnické školy a nástupu do pardubické nemocnice začala hrát v tehdejším spolku ochotníků pod vedením primáře dr. Stuchlíka, který velmi úzce spolupracoval s Východočeským divadlem Pardubice.

Pauzu od divadla si dala pouze během mateřské dovolené, pak nastoupila do Divadla mládeže, působícího na Hronovické scéně v Pardubicích. Poté její kroky vedly do souboru Sokola Lázně Bohdaneč a dále do souboru Kulturního domu Dubina v Pardubicích. Spolupracovala s režisérem Vladimírem Dvořákem, později s Vladimírem Linduškou v Kulturním domě Dukla.

Nutno ještě dodat, že když Jiřina Mejzlíková pověsila na hřebík práci zdravotní sestry, našla si divadlo i v profesním životě, když pracovala jako tajemnice souboru Východočeského divadla. V době, kdy vzniklo Divadlo Exil, pozval ji ke spolupráci režisér Petr Kouba. Jenom v něm Jiřina ztvárnila patnáct rolí, například Cílku v Takové normální rodince, Ernu ve fekálním dramatu Prezidentky nebo dobrosrdečnou Opalu v komedii Manžel pro Opalu, naposledy pak v inscenaci Rocker a dvě staré dámy.

Jiřina Mejzlíková za své role získala řadu čestných uznání a hereckých cen.

Zdena Pávková

narozena 1933

Divadelní spolek Tyl Polička

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1972 - Molière: Tartuffe (s Ladislavem Vrabcem)

1975 - J. Duda: Jsou živí, zpívají; role: Anča Perneková, vpravo J. Horák

1979 - A. Jirásek: Lucerna; role: Klásková, vlevo J. Matouš

1984 - K. Čapek: Loupežník; role: Fanka

1978 - V. K. Klicpera: Tvrdohlavá žena; role: Barbora Jahelková, pastýřka

2013 - F. Zákrejs: Anežka; role: Alžběta Venturová; na jevišti dále J. Boháčová, L. Zrůst, K. Pávek, M. Křenková, J. Dusík, Z. Šmejkal

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBCANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
SKUPINA AMATERSKÝCH LOUTKÁŘŮ SČDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJÍ

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Zdeně Pávkové

*za zásluhy o rozvoj sokolského divadla
a propojení dramatického umění
s živým folklórem Moravského Slovácka*

PRAHA 1. KVĚTNA 2012

Zdena Pávková se narodila v Poličce jako páté dítě místního muzikanta a ochotníka Ladislava Antese. Ve škole ráda recitovala a byla členkou dětského pěveckého sboru. Hrát divadlo začala ve 4. třídě, a to pohádku Dvě Maryčky, kde hrála jednu z titulních rolí.

Na jevišti se trvale objevuje od roku 1955, kdy hrála ve hře Půlnoční vlak. Od té doby láska k divadlu zvítězila a prakticky nebylo ochotnické hry v Poličce, které by se Zdena neúčastnila. Jako ty, na které se nezapomnělo, jmenujme: Na letním bytě, Strýček Váňa, Tartuffe, Úklady a láska, Padělek, Liška a hrozny, Loupežník, Jsou živí - zpívají, Příliš Štědrý večer, Tvrdohlavá žena, Lucerna, Anežka, Strakonický dudák, Výslech po italsku, Dalskabáty, Měsíc nad řekou, Babička, Každý něco pro vlast, Jak je důležité mítí Filipa, Těžká Barbora...

Pokud se neúčastnila herecky, tedy alespoň jako inspicie a podobně.

Hrát divadlo pro ni bylo vždy velkou ctí, radostí a všechny role přijímala s pokorou a zodpovědností.

Milada Pavlasová

narozena 1949

DS Eduarda Vojana Brněnec

Navrhlo: Volné sdružení divadelních ochotníků

1965 - Paličova dcera, M. Brožková (Pavlasová) vpravo

1968 - Past, role: Florence

1981 - Dalskabáty, hříšná ves, role: Plajznerka

1984 - Strakonický dudák, role: Žena Kalafunova

1988 - Drak je drak aneb Kterak Žužliční k rozumu přišli, role: Háta

1983 - Paličova dcera, role: Teta

1986 - Na prahu života, role: Matka

2007 - Maryša, role: Lízalka

2010 - Světáci, role: Trčková

1991 - Na tý louce zelený, role: Štětivcová

1995 - Krakonošova zahrada, role: Královna

CESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
O REL. ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
SKUPINA AMATERSKÝCH LOUTKÁŘŮ SČDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDĚLUJÍ

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Miladě Pavlasové

*za dlouholetou úspěšnou hereckou a režijní práci,
výchovou mlade herecké generace a významný podíl
na organizaci krajských postupových přehlídek*

PRAHA 1. KVĚTNA 2012

Milada Pavlasová (Míla, jak jí všichni bez ohledu na věk říkají, protože nemá ráda, když jí někdo vyká) je herečkou, režisérkou a vedoucí souboru Eduarda Vojana v Brněnci a ředitelkou přehlídky Sněhový Brněnec. Na poli amatérského divadla působí od roku 1981, od té doby sehrála řadu rolí, např. Plajznerka (Dalskabáty, hříšná ves, 1981), Kordula (Strakonický dudák, 1985), Háta (Drak je drak, 1989), Barbora Štětivcová (Na tý louce zelený, 1991), spisovatelka Bakerová (Motýli, 2005), Lízalka (Maryša, 2007), Trčková (Světáci, 2010) a další, jako režisérka nastudovala inscenace Toulavý kufr (1982), Dovolena s rizikem (1993), Krakonošova zahrada (1996), Monsieur Amedée (1999), nejnověji Komunismus (březen 2012).

Od 90. let je vedoucí souboru, od r. 2004 řídí tým, který pořádá regionální divadelní přehlídku Pardubického kraje, Sněhový Brněnec, která má statut licencované postupové přehlídky na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

Na Sněhovém Brněnci získala čestná uznání za herecký výkon v roli Bakerové (Motýli) a Lízalky (Maryša), je držitelkou čestného uznání za herecký výkon na Krakonošově divadelním podzimu 2008 (Lízalka v Maryše) a v její režii získal soubor cenu diváka Krakonošova divadelního podzimu 1999 (Monsieur Amedée).

Milan Vodehnal

narozen 1932

Divadlo Exil Pardubice

Navrhlo: Volné sdružení divadelních ochotníků

Elektro, má láska

Zvíkovský rarášek

Doktor Bolíto

Pygmalion, role: Prof. Higgins

Prodaná láska

Liliomfy

Paní mincmistrová

Apokryfy

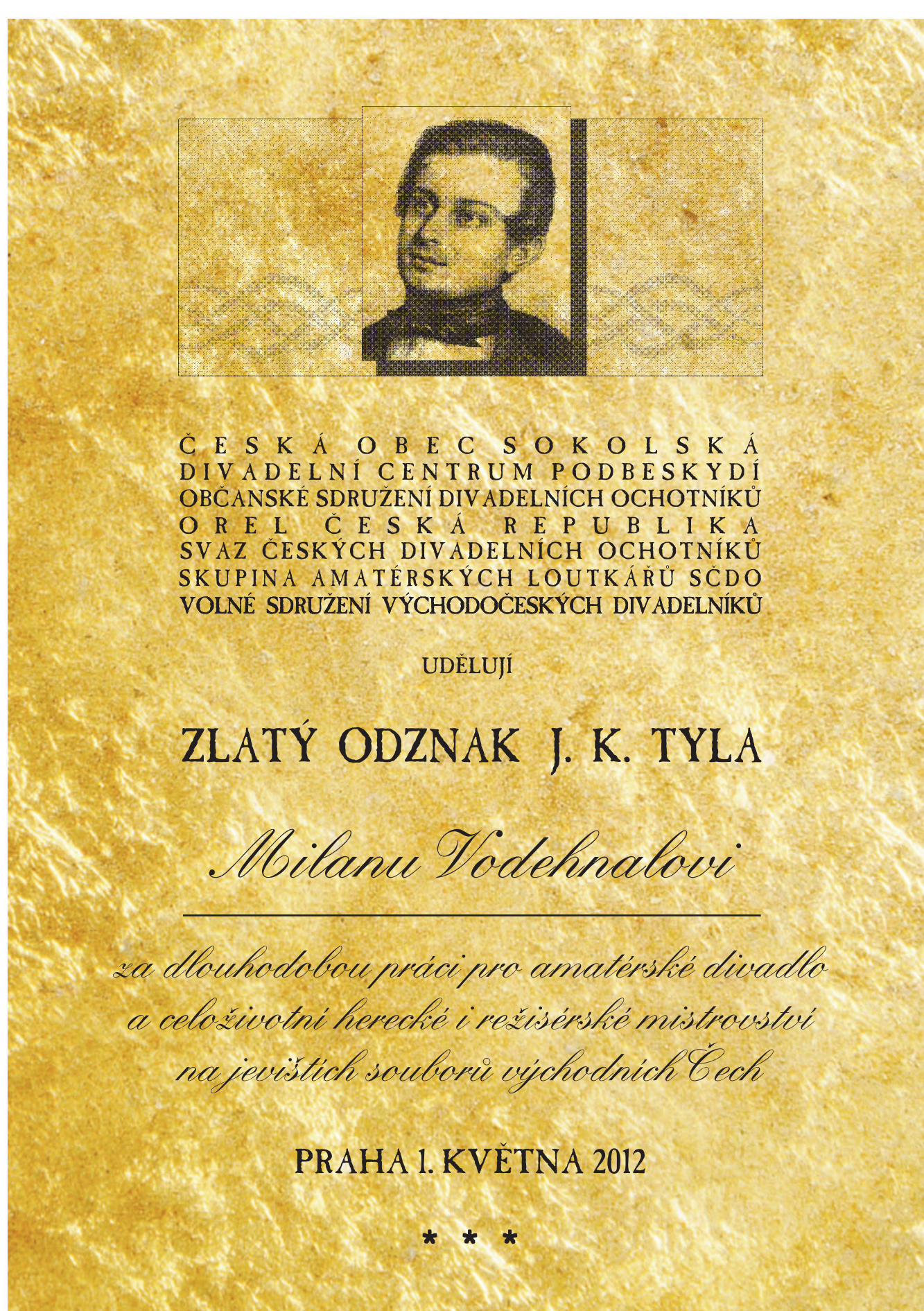

O kocourovi, který nadával

Kouzelná rybí kostička

Snímky jsou z let 1958 - 2012

Milan Vodehnal, narozený před osmdesáti lety v Pardubicích, si první roli odbyl jako patnáctiletý na prknech v Ústí nad Orlicí. A pak už šel z role do role. Objevil se u spolků v Strašnicích u Rokycan, v Klášterci nad Orlicí, kde také poprvé v roce 1959 režíroval. Putoval po jevištích ve Vamberku, Bílé Vodě, pak jej osud zavedl do Pardubic. Hrál a režíroval na scéně v Hronovické, v Kulturním domě Dukla, v Bohdanči. Když začal pracovat v zázemí Východočeského divadla Pardubice, tu a tam si zahrál i po boku profesionálů. Během třinácti zdejších inscenací se setkal s režiséry Gustavem Skálou, Františkem Laurinem, Janou Kališovou nebo Jiřím Seydlerem.

V amatérském Divadle Exil se objevil v roce 2000. A hned začal pracovat jako herec i režisér. Ani v 80 letech nesedí Milan doma se složenými rukama. Jako Goodman z Limonádového Joea s exiláky dokonce absolvoval řadu náročných zájezdů. Zachovává si stále svou noblesu a k amatérskému divadlu přistupuje jako profesionál.

Milan Vodehnal za své role získal řadu čestných uznání a hereckých cen.

Jaroslav Vondruška

narozen 1946

DS Vojan Libice nad Cidlinou

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

1974 - Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho, role: Svatava

1982 - Jak rozesmát princeznu, role: Maestro Srandini

1967 - Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho, role: Tichý

1999 - Dva muži v šachu, role: Giacomo

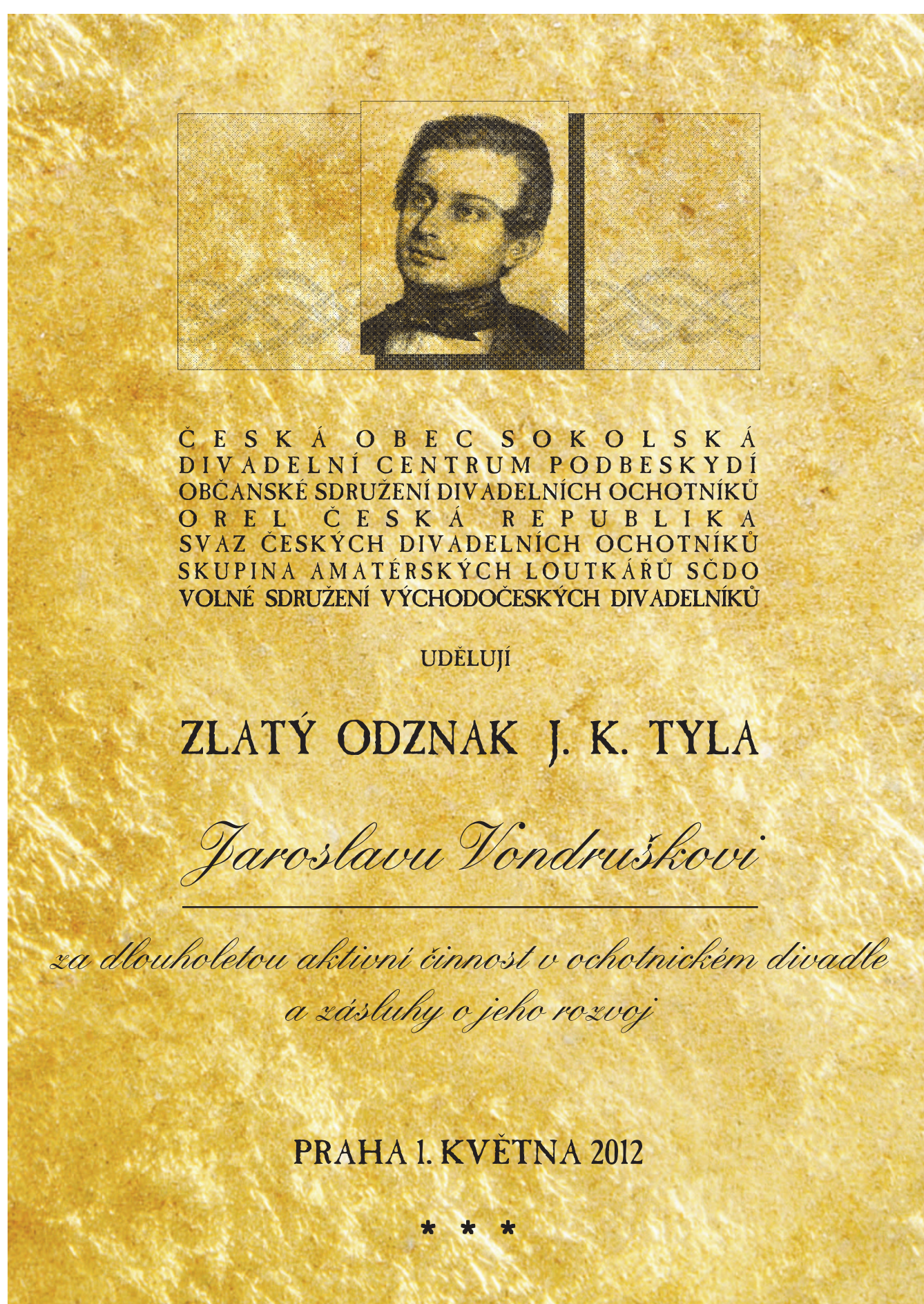
2012 - Půldruhé hodiny zpoždění, role: Pierre

1995 - Bláznec v prvním poschodí, role: Josef, sluha

2010 - Poslední Vojtěchova mise, role: Boleslav II. Přemyslovec

Ing. Jaroslav Vondruška se věnuje amatérské divadelní činnosti již od útlého dětství. V Divadelním souboru Vojan v Libici nad Cidlinou jako jeho zakladatel působí od roku 1968. Po celou dobu svého členství v souboru zastává funkce herce, režiséra, dramaturga, scénografa a rovněž vedoucího souboru.

V letech 1978-80 absolvoval lidovou konzervatoř v oboru režie. Za dobu své existence v souboru nastudoval 37 titulů, z nichž 24 režistroval a ve 29 inscenacích hrál. Stál v čele organizování přehlídek okresních, krajských i národních přehlídky FEMAD (14 let v Libici nad Cidlinou).

Je dlouholetým funkcionářem nejvyšších orgánů Svazu českých divadelních ochotníků, v současné době je místopředsedou svazu. Dále pracuje jako člen odborné rady ARTAMA, člen redakční rady časopisu Amatérská scéna a tajemník odborné poroty národních přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

Za práci režiséra a herce získal řadu čestných uznání a cen, je nositelem Zlatého odznaku SČDO, Čestného uznání Václava Klimenta Klicpery a držitelem ocenění ministerstva kultury Vzorový pracovník kultury.

Ladislav Vrabec

narozen 1937

Divadelní spolek Tyl Polička

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1952 - Loupežník, role: Učitel

1955 - Jenom na lékařský předpis,
role: František Mašek

1957 - Lhář, role: Arlecchino

1958 - Deník Anny Frankové, role: Petr

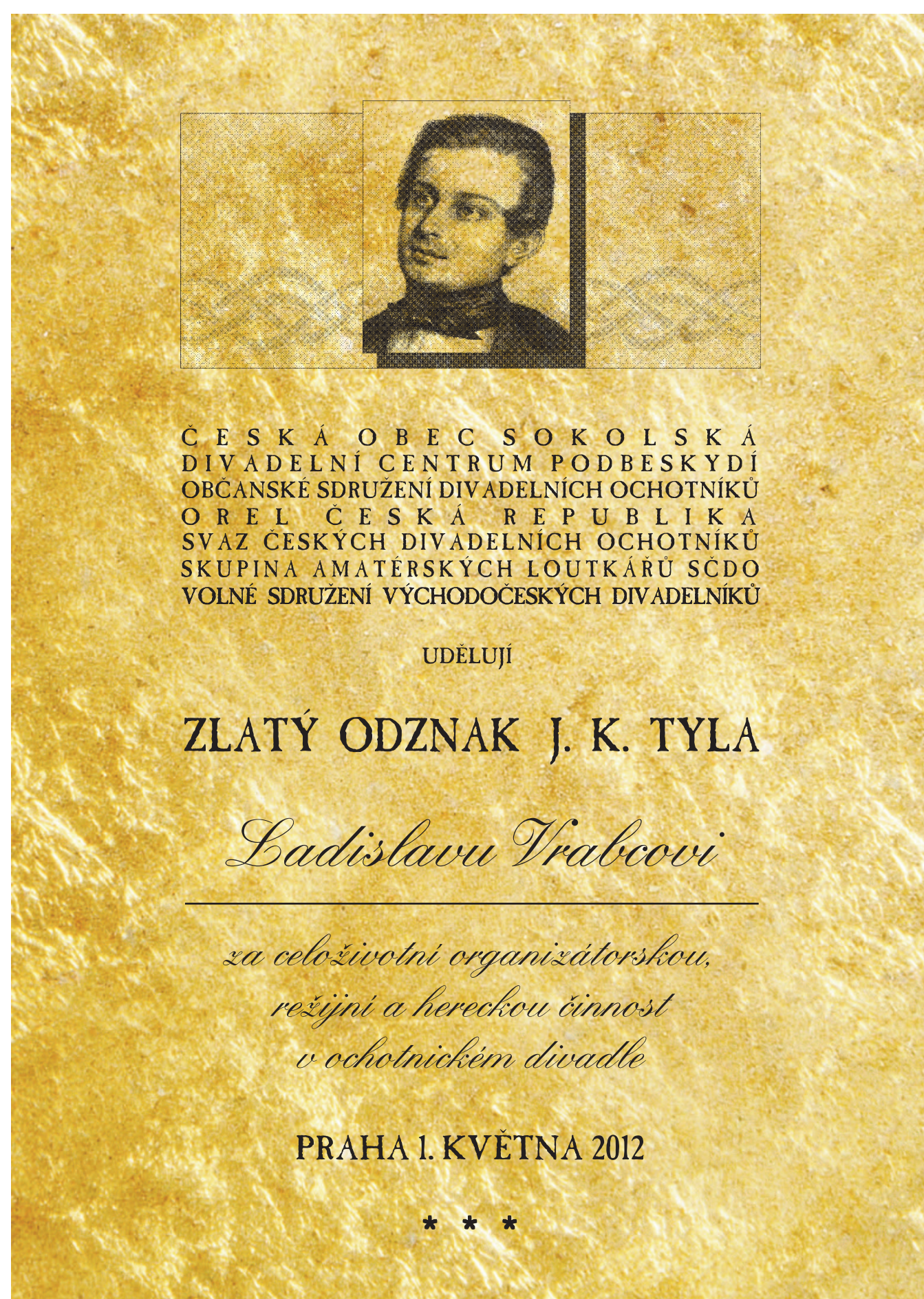
1974 - Milostné Dostaveníčko, role: Architekt Lari

1973 - Tři pomeranče

1981 - Tajemství zlatého klíčku

Ing. Ladislav Vrabec působí v Divadelním spolku Tyl (dřívějším JKP) od padesátých let, nejprve jako herec, později jako režisér. Svě nadání zdědil po svém otci, který působil v řadách ochotníků už v předválečném období.

V době vysokoškolských studií působil v Brně ve vojenském divadelním souboru. Za své tehdejší herecké výkony obdržel řadu diplomů, z nichž nejvýznamnější je diplom z celostátní přehlídky armádních souborů v Mariánských Lázních za roli Petra van Dama ve hře Deník Anny Frankové. Od počátku 60. let se kromě hraní věnuje i režii. K jeho posledním inscenacím patří Anežka (2002), Jak je důležité mít Filipa (2006), Kat a blázen (2008 - 2009), Lucerna (2009), Těžká Barbora (2010 - 2011), poslední tři v režijní spolupráci se Zdeňkem Trnkou.

Přítel Láďa je vůdčí režisérskou osobností ve spolku, divadlem žije i dýchá. Především díky němu zůstala zachována kontinuita ochotnické činnosti, a kvalita představení souboru se drží na dosažené úrovni. Za svůj život režijně nastudoval dvacítku představení a ve třiceti hrál, což jsou čísla, která o něm vypoví víc, než jakékoliv povídání. Vyjmenovat všechny jeho role a režisérské počiny by zabralo víc místa, než unese tento dokument.

Tomáš Bartáček

narozen 1983

Petr Pilát

narozen 1942

Tereza Růžičková

narozena 1989

Pavel Urban

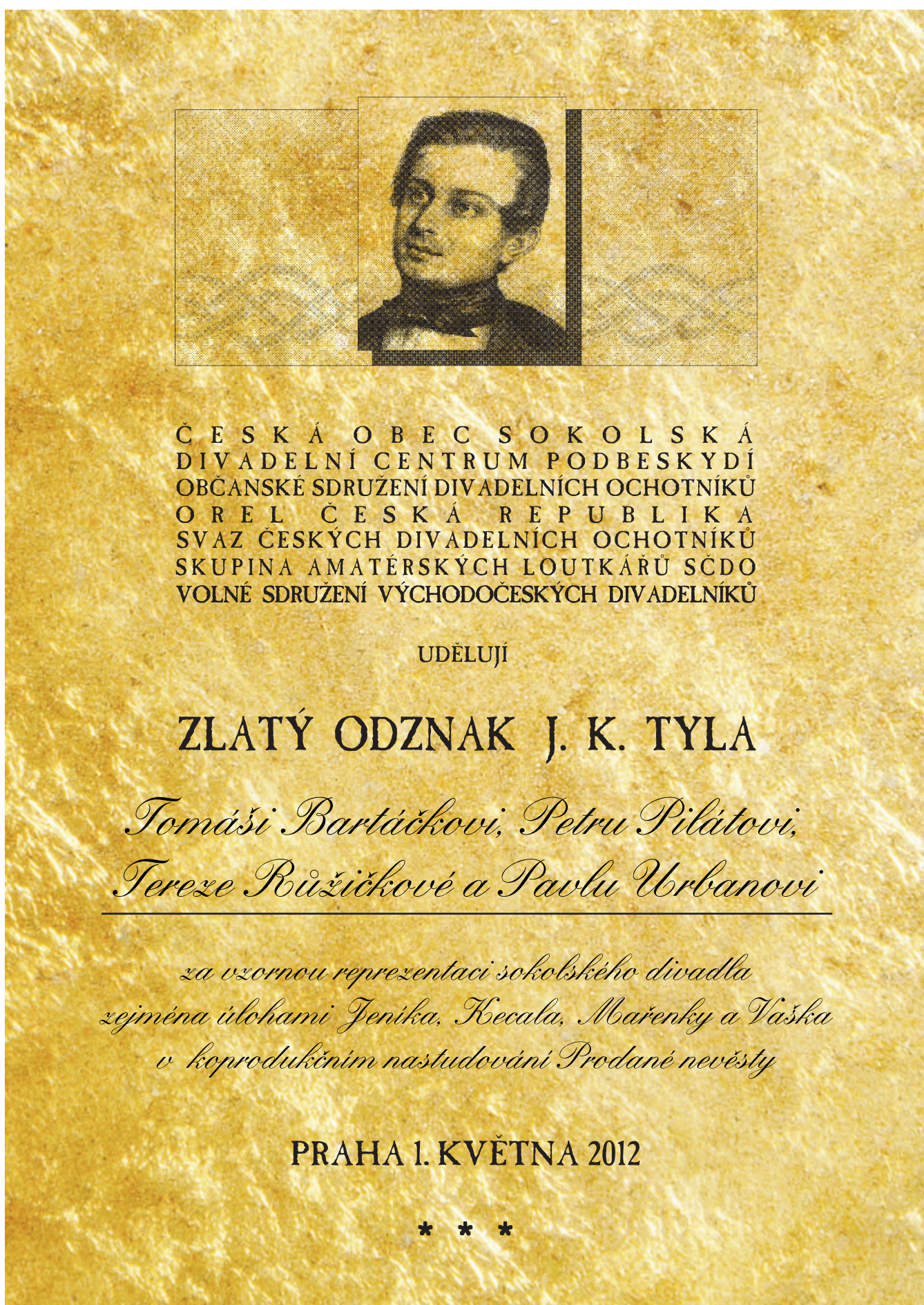
narozen 1974

Ochotnické divadlo TJ Sokol Pyšely

Navrhla: Česká obec sokolská

2011 - koprodukční nastudování Prodané nevěsty, významný počín v gesci České obce sokolské

Tomáš Bartáček maturoval na pražském gymnáziu Evropská (2003) se zaměřením na hudební výchovu a současně absolvoval studium na Základní umělecké škole v oboru hry na kontrabas. Studia dovršil na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru učitelství biologie a technická a informační výchova pro základní a střední školy, kde roku 2011 získal titul Mgr. Vyučoval na základní škole, působil jako vychovatel a lektor přípravných kursů, nyní vyučuje na Vyšší odborné škole pedagogické a sociální a na Střední odborné škole pedagogické v Praze v téže budově, kde maturoval. Od vzniku Spolku dobrovolných ochotnických líbhoherců při T. J. Sokol v Pyšelicích v roce 2003 se věnuje také amatérskému divadlu. Nejprve se uplatnil hrou na kytaru v inscenaci Zpěvy sladké Francie, brzy však převzal také činoherní role. V Křídlech našeho mládí hrál Gabulicu, v Malovaném na skle vytvořil sugestivní postavu Dábla (a živého kontrabasisty), v komediích Na správné adrese a Náměstíčko nastudoval a hrál úlohy Bertranda a Astolfiho. V sokolské koprodukční operní inscenaci Prodané nevěsty vytvořil mimořádně přesvědčivým způsobem postavu Jeníka.

Petr Pilát maturoval na Jedenáctileté střední škole v Benešově, poté absolvoval studia oboru učitelství biologie a chemie pro střední školy na přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1965), kde mu byl přiznán titul Mgr. Celoživotně se zaměřil na práci s mladou generací - vyučoval chemii a biologii na gymnáziu v Benešově, kde se roku 1990 stal zástupcem ředitele. V této funkci působil až do odchodu na odpočinek. Po vzniku Spolku dobrovolných ochotnických líbhoherců v Pyšelicích v roce 2003 vstoupil velmi úspěšně na prkna sokolského amatérského divadla, kde nastudoval a nabídl výrazné postavy Dovypravěče v Malovaném na skle, Pavla Russu v Křídlech našeho mládí, Vypravěče v pásnu Víno, ženy a ... zpěvy sladké Francie, Gérarda v komedii Na správné adrese a Fabricia Ritorioho v Náměstíčku. Herecké zrní, muzikalitu, pěvecké schopnosti a komediální talent pak uplatnil skvělým způsobem v koprodukční operní inscenaci Prodané nevěsty, v níž vzorově vytvořil postavu dohazovače Kecalá.

Tereza Růžičková, rodačka z Ústí nad Labem, je členkou a sólistkou smíšeného pěveckého sboru Gaudium I. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze a T. J. Sokol Praha - Královské Vinohrady, jakož i pěvkyní a herečkou ochotnického divadla T. J. Sokol v Pyšelicích. Od svých šesti let působila ve sboru Radost Praha při Základní umělecké škole v Šimáčkově ulici, jehož koncertní sbor vedl sbormistr ing. Vladimír Souček. V téže umělecké škole třibila také sólový zpěv u profesorky Markéty Dzuney. Po studiu na gymnáziu byla v roce 2008 přijata na pražskou konzervatoř, kde nyní ukončuje čtvrtý ročník v oboru klasického zpěvu u profesorky Zuzany Lászlóové. Vedle studia na konzervatoři působí v několika komorních hudebních tělesech, ať už vokálních či instrumentálních s vokálním doprovodem, hostuje ve Spolku dobrovolných ochotnických líbhoherců Pyšely, spolupracuje s Hudební fakultou AMU v Praze i se Státní operou Praha. Zpěv je její velkou vášní, a ona sama doufá, že i v budoucnu ji bude dáno se tomuto krásnému povolání věnovat. Mařenka je její první velkou rolí na operní scéně.

Pavel Urban se narodil roku 1974 v Praze. Je členem a sólistou smíšeného pěveckého sboru Gaudium I. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze a T. J. Sokol Praha - Královské Vinohrady, a též hercem a pěvcem Spolku dobrovolných ochotnických líbhoherců T. J. Sokol v Pyšelicích. Díky hudebnímu založení matky byl od útlého dětství - od šesti let - členem Pražského dětského sboru pod vedením prof. Čestmíra Staška. Samostatně se věnoval také hře na kytaru a na bicí nástroje. Po ukončení elektrotechnického vzdělání pracuje jako systémový analytik v různých firmách, v současnosti v TV Nova. Ve volném čase zpívá ve smíšeném pěveckém sboru Gaudium Praha, se kterým pravidelně koncertuje po celé České republice i v zahraničí. Pro pěvecké a nevšední herecké schopnosti byl vybrán pro roli Vaška v koprodukčním nastudování Prodané nevěsty. Ačkoli šlo o jeho první divadelní úlohu, projevil sjejm podáním výjimečný talent a dosáhl tak velkého ohlasu, že proto přijal nabídku i na další pěvecko-herecké role, z nichž na prvním místě stojí Jupiter v Nebi na zemi. Souběžně se věnuje účinkování v souboru Divadlo a život pod režijním vedením Milana Špaleho a činnosti v kapele Modrá synkopa, kde se soustřeďuje na písničky Jaroslava Ježka ve speciálních aranžích. Věnuje se také individuálnímu cestování po exotických zemích. V posledních letech navštívil Čínu, Peru, Nový Zéland a země Jihovýchodní Asie.